

til København og de dertil stødende Kommuner. Med Hensyn til København og Omegn vil jeg forbeholde Fremtiden at ordne dette. Der skal tages noget Hensyn til Lyngbykredsen, og det vil der blive gjort. Da det ærede Medlem beklagede sig over, at der ikke fra Flertallets Side var fremkommet Udtalelser om Kredsenes Fordeling, vil jeg dertil sige, at jeg allerede paa et meget tidligt Tidspunkt har gjort mine Beregninger over, hvorvidt det var muligt for os at hjælpe os med 124 Kredse uden at gaa til Kredses Nedlæggelse. I Realiteten ere det ærede Medlem og jeg enige om, at det kan godt lade sig gøre indenfor de Grænser, der i øvrigt ere afstukne for Lovgivningsmagts Bevægelighed. Naar man ordner Inddelingen efter Folketallet og fordeler de 10 ny Kredse alene efter Folketallet, vil det rent matematisk komme til at se saaledes ud: København-Frederiksberg ville faa 8,4 ny Kredse, altsaa lidt over 8. Sjælland udenfor København skal miste 1,2, Bornholm bliver uforandret. Lolland-Falster skal have et Tillæg af 0,3 Kredse, Fyn skal miste 1 Kredse, og Jylland skal have et Tillæg af 3,5. Naar man lægger det sammen, bliver det jo 10. Men naar man gaar ud fra, at Sjælland og Fyn skulle beholde, hvad de have, saa vil Forholdet fordelt efter Folketallet blive det, at København-Frederiksberg faa 7 og Jylland 3 ny Kredse. Noget anderledes bliver Forholdet, naar man fordeler efter Vælgertallet, saa vil København fra 6½ ny Kredse, Sjælland ½ ny Kredse, Lolland-Falster 0,6, Fyn 0,3 og Jylland 2,1 Kredse. Herefter skal altsaa hverken Fyn eller Sjælland miste en Kredse, og jeg vil her indskyde den Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som var saa sorgfuld over, at den Bemærkning om Vælgertallet ingen Betydning fik, at hvis vi fordele Kredsene saaledes, som man altsaa nærmest har tænkt at fordele dem, vil Vælgertallet faa Betydning baade for Fyn og Sjælland, ganske vist i Forbindelse med andre Omstændigheder, og ligeledes for Københavns Vedkommende i Forbindelse med andre Omstændigheder. Den eneste Landsdel, hvor det ikke faar Betydning, er Jylland, thi det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Befolkningstætheden og Vælgertallet kunne virke til modsatte Sider og ophæve hinanden. Og for Jyllands Vedkommende er Forholdet det, at den spredte Befolkning paa visse Egne trækker stærkere til en Side, end det lave Vælgertal til den anden. Ved denne

Redegørelse er altsaa Hensynet til Befolkningstætheden ikke taget i Betragtning. Men jeg er enig med det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) i, at den Forandring, som dette Hensyn vilde kunne medføre, er den, at de ny jyske Kredses Tal forøges til 5 og ikke der ud over, og denne Forøgelse bør naturligvis komme de vestjyske Amter til gode der, hvor Befolkningstætheden er mindst.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem var jo saa overmaade misfornøjet med Redaktionen af Flertallets Forslag. Det er imidlertid en Trøst, at selv om vi havde redigeret Forslaget efter hans Mening ganske vidunderlig godt, vilde hans Stilling realiter have været ganske den samme. Jeg tror heller ikke, at den Kritik, som det ærede Medlem fremførte mod vor Redaktion, vil bevæge et eneste Medlem i denne Sal til at tage Afstand fra Forslaget. Jeg kunde for saa vidt, da vi ikke her ere i en akademisk Diskussionsforening, lade det ligge som værende uden praktisk Betydning. Men da det ærede Medlem mener, at hans Indvendinger ere saa gevaldige, vilde han naturligvis af min Tavshed drage den Slutning, at dem kunde der ikke siges noget imod, og den Glæde under jeg ham ikke. Jeg skal derfor gøre et Par Bemærkninger derom. Han indvender, at Sproget ikke er godt, og det støtter han udelukkende paa en enkelt Vending. Der staar: „Valgene foregaa i Valgkredse, der fordeles med omtrent samme Størrelse paa Grundlag af Vælgertallet“. Dette „der fordeles med omtrent samme Størrelse“, har ogsaa været Genstand for Overvejelse i Udvalget, og jeg beklager, at det ærede Medlem, som nu kunde have ønsket en anden Redaktion, ikke var til Stede den Gang, da han saa kunde have gjort sin Indflydelse gældende paa det Punkt. Men for øvrigt havde det ærede Medlem jo ikke nogen anden Indvending end, at han fortalte os, at det mesopotamiske Sprog er et underligt Sprog. Men da enhver, der læser Loven, godt forstaaer dette Udtryk, og det ærede Medlem selv har forstaaet det, kan det ikke give Anledning til Mistydning, og da det altid bliver en Smagssag, om den ene eller anden sproglige Vending er bedst, synes jeg, man kan tage sig den Kritik meget let. Det ærede Medlem er meget misfornøjet med, at der her nævnes Tallet 132, og mener, at det er rent tilfældigt valgt. Nej, det er ikke tilfældigt. Det er kommet til os fra Re-